

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 101 / ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 / 04 / 2005

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02 / ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003,
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 04 / ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003,
- ອີງຕາມການສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານວາງແຜນ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ,

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ :

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ວາງອອກ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ດິນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສະຫງົບ, ຍຸຕິທຳ, ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 2. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ ທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ

“ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ” ໝາຍເຖິງສິດຂອງບຸກຄົນ ທີ່ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ມາຈາກການມອບ, ການແລກປ່ຽນ, ການຊື້-ຂາຍ ແລະ ການສືບທອດມູນນໍລະດົກ. ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ປະກອບດ້ວຍ ສິດປົກປັກຮັກສາ, ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ, ສິດໄດ້ຮັບໝາກຜົນຈາກທີ່ດິນ, ສິດໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ

ສິດສິບທອດສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ. ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ມີສິດເອົາທີ່ດິນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າ, ເອົາໄປເປັນຫຼັກຊັບຄຳປະກັນ, ເອົາໄປຮ່ວມທຶນ ຫຼື ເອົາໄປເປັນຮຸ້ນໄດ້.

“ ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ” ໝາຍເຖິງການຊົມໃຊ້ທີ່ດິນ ຊຶ່ງແມ່ນໜຶ່ງໃນອົງປະກອບ ຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 48 ແລະ 59 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

“ ການເຊົ່າທີ່ດິນ ” ໝາຍເຖິງການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນໂດຍລັດ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນ ໃຫ້ແກ່ການ ຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍມີຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

“ ການສຳປະທານທີ່ດິນ ” ໝາຍເຖິງການຕົກລົງ ລະຫວ່າງລັດກັບຜູ້ຂໍສຳປະທານ ຊຶ່ງລັດ ເອົາທີ່ດິນ ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ສຳປະທານ ໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງ ທີ່ລັດອະນຸຍາດ. ຜູ້ໄດ້ຮັບ ສຳປະທານທີ່ດິນ ຕ້ອງເສັຍຄ່າສຳປະທານ ແລະ ເສັຍຄ່າພາກຫຼວງ.

“ ຄົນໃນຄອບຄົວ ” ໝາຍເຖິງ ຜົວ, ເມຍ, ລູກຄົງ, ລູກລ້ຽງ ຂອງຜູ້ມີຊື່ ທີ່ມີສິດຢູ່ໃນໃບຕາດິນ ຫຼື ແຜນທີ່ດິນ, ຖ້າເປັນລູກລ້ຽງ ຕ້ອງມີການຍັ້ງຍືນ ການຮັບເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ.

“ ແຮງງານໃນຄອບຄົວ ” ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໝາຍເຖິງຄົນໃນຄອບຄົວ ທີ່ມີອາຍຸ ແຕ່ 14 ປີ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ສາມາດອອກແຮງງານ ດ້ວຍເທື່ອແຮງ ຫຼື ມັນສະໜອງ.

“ ທີ່ດິນລັດ ” ໝາຍເຖິງທີ່ດິນທຸກຕອນ ທີ່ຢູ່ບົນດິນແດນ ສປປ ລາວ ຍົກເວັ້ນທີ່ດິນ ທີ່ອົງການ ຂອງລັດ ໄດ້ອອກເອກະສານຍັ້ງຍືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ນຳໃຊ້ແລ້ວ.

“ ຜູ້ທີ່ປະໜີ ” ຕາມມາດຕາ 74 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ປະໜີດິນ ຂອງຕົນ ແລ້ວໄປຢູ່ທ້ອງຖິ່ນອື່ນ ໃນສະໄໝຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ ແມ່ນໝົດສິດມາທວງເອົາທີ່ດິນນັ້ນຄືນ ຊຶ່ງບໍ່ ກວມເອົາຜູ້ທີ່ໄປເຮັດການປະຕິວັດ.

ສຳລັບທີ່ດິນ ຂອງຜູ້ທີ່ໄປເຮັດການປະຕິວັດນັ້ນ ຫາກອຳນາດການປົກຄອງ ໄດ້ນອບສິດ ນຳໃຊ້ ໃຫ້ປະຊາຊົນແລ້ວ ບໍ່ມີສິດມາທວງເອົາຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 73 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ຜູ້ທີ່ປະໜີດິນຂອງຕົນ ແລ້ວໜີໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດເກີນເຈັດປີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແຕ່ຫາກຢູ່ເກີນກຳນົດ ແລະ ບໍ່ຢູ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງສະຖານທູດ ຫຼື ກົງສູນລາວປະຈຳປະເທດນັ້ນ ແລະ ຂາດສາຍພົວພັນທາງດ້ານ ກົດໝາຍກັບລັດ ສປປ ລາວ ເກີນສິບປີ ແມ່ນໝົດສິດມາທວງເອົາ ທີ່ດິນນັ້ນຄືນ.

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ແກ່ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທີ່ດິນ ດ້ວຍການ:

1. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ວາງແຜນ;
2. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ມອບດິນ- ມອບປ່າ;
4. ນຳໃຊ້ແຮງງານ, ວັດຖຸ, ທຶນຮອນ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາທີ່ດິນ ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ລັດຖະບານ ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດພັດທະນາ ແລະ ບໍລິການທີ່ດິນ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ພັດທະນາ ແລະ ບໍລິການທີ່ດິນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດ. ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງບໍລິສັດ ດັ່ງກ່າວ ຈະມີລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 4. ການຫ້າມຈັບຈອງທີ່ດິນ ແລະ ການອະນຸຍາດໃຫ້ສິດນຳໃຊ້ ຫຼື ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ

ການຈັບຈອງທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ. ການຈັບຈອງທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ຖືກ ຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສະແດງອອກ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ຈັບຈອງທີ່ດິນ ເຂດປ່າສະຫງວນ, ປ່າດົງດິບ, ປ່າຍອດນ້ຳ, ທີ່ດິນບໍລິເວນບໍ່ແຮ່, ບໍລິເວນ ເຂດວັດທະນະທຳ ແລະ ໂບຮານສະຖານ, ເຂດທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ເຂດສະ ຫງວນຂອງລັດ;
- 2) ຈັບຈອງທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ດ້ວຍຮູບການຂຸດດິນເຮັດຮ່ອງ, ປູກຕົ້ນໄມ້, ປັກຕາ ແຫຼວ, ລ້ອມຮົ້ວໄວ້, ປູກເຮືອນ ຫຼື ຮ້ານ ເພື່ອໝາຍບ່ອນ, ໝາຍເຂດແດນ ຫຼື ແບ່ງເຂດແດນ ຕາມສາຍນ້ຳ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳຕາມທຳມະຊາດ ແລ້ວໃຊ້ສິດຫວງຫ້າມ ສະຫງວນເປັນ ຂອງຕົນ ຫຼື ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ຫ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ບຸກລຸກເອົາທີ່ດິນ ເຂດສະຫງວນຂອງລັດ.

ນັບແຕ່ວັນປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ເປັນຕົ້ນໄປ ຖ້າບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃດ ຫາກຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ໜ່ວຍງານທີ່ດິນ ປະຈຳບ້ານ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ອົງການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດ ສະບານ ພິຈາລະນາ ຕາມຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງຕົນ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຈັບຈອງທີ່ດິນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ເທິງນີ້ ທີ່ໄດ້ພັດທະ ນາແລ້ວ ແຕ່ຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ກໍ່ໃຫ້ໄປແຈ້ງ ຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຂໍສິດນຳໃຊ້.

ທ້າມປ່ຽນໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການ ທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ ອອກຫ້ວງສີ
ອະນຸຍາດ ໃຫ້ສິດນຳໃຊ້ ຫຼື ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ແກ່ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕາມປະເພດທີ່ດິນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

1. ທີ່ດິນ ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າດົງດິບ;
2. ທີ່ດິນ ບໍລິເວນອ່າງເກັບນ້ຳທຳມະຊາດ ແລະ ເກີດຂຶ້ນໃໝ່;
3. ທີ່ດິນ ແຄມແມ່ນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ ຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ທີ່ດິນ
ທີ່ລັດສະຫງວນໄວ້;
4. ທີ່ດິນ ເຂດສະຫງວນຫວງທ້າມ ຂອງລັດ ແລະ ລວມໝູ່;
5. ທີ່ດິນ ບໍລິເວນບໍ່ແຮ່;
6. ທີ່ດິນ ເຂດວັດທະນະທຳ, ບູຮານສະຖານ ແລະ ເຂດທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ;
7. ທີ່ດິນ ທີ່ມີກົດໝາຍຫວງທ້າມແລ້ວ.

ໝວດທີ II ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການລວມ ຂອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

ລັດຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍລັດຖະບານ ມອບ
ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດ
ຕາ 10 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ແລະ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ
ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງ
ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ, ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ
ນະໂຍບາຍ, ກົນໄກ, ຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 6. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຕາມຂະແໜງການ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ, ກະຊວງ
ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດ
ແລະ ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ
ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ
ຕົນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານອະນຸມັດ.

ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ
ໃຫ້ກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານໜຶ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບ.

ບັນດາຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສະພາບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສັງລວມ.

ມາດຕາ 7. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ປະກອບມີ :

- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ, ເຂດພິເສດ;
- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ;
- ໜ່ວຍງານທີ່ດິນ ປະຈຳບ້ານ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງສະເພາະຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 8. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມ ດັ່ງນີ້ :

- ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານທີ່ດິນ;
- ຄຸ້ມຄອງການຂຶ້ນທະບຽນ, ຈົດທະບຽນ ແລະປະເມີນລາຄາທີ່ດິນ;
- ສຳຫຼວດວັດແທກ, ຈັດສັນທີ່ດິນ, ກຳນົດເຂດ, ຈັດປະເພດ ແລະ ວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ສ້າງແຜນທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ມອບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໃຫ້ສຳປະທານ, ສ້າງສຳມະໂນທີ່ດິນ, ຖອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
- ອອກໃບແຜນທີ່ດິນ ແລະ ອອກໃບຕາດິນ;
- ເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການທີ່ດິນ;
- ກວດກາທີ່ດິນ;
- ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງອົງການປຶກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຊີ້ນຳວິຊາການ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ.

ສຳລັບການແບ່ງສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລະອຽດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທ້ອງຖິ່ນ ແຕ່ລະຂັ້ນນັ້ນ ມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດສະເພາະ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ເກັບກຳ, ສະຫຼຸບສັງລວມຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ສະພາບການປ່ຽນແປງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອລາຍງານ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 9. ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ສ້າງຕັ້ງສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນ ຂອງຕົນຂຶ້ນ ເພື່ອເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິ, ສະພາບການ, ຈຸດພິເສດ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແນໃສ່ຮັບໃຊ້ໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການວາງແຜນນຳໃຊ້, ການຈັດສັນ, ການພັດທະນາທີ່ດິນ, ການເກັບພາສີທີ່ດິນ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ.

ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດິນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເກັບຮັກສາ, ການວິເຄາະ, ການນຳໃຊ້, ການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງລະບົບການຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ໃຫ້ທັນສະໄໝ, ໄດ້ມາດຕະຖານ, ມີຄຸນນະພາບ, ຊັດເຈນ ແລະ ສະດວກໃນເວລານຳໃຊ້. ການເກັບມ້ຽນຂໍ້ມູນທີ່ດິນ ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ບ່ອນປອດໄພ ແລະ ເກັບເປັນຄວາມລັບ ສຳລັບຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍໄດ້.

ການປ່ຽນແປງຂໍ້ມູນ ຈະປະຕິບັດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແຫ່ງຊາດ ເສັຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 10. ການປະເມີນມູນຄ່າທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະເມີນມູນຄ່າທີ່ດິນ ແຕ່ລະຈຸດ, ແຕ່ລະເຂດ ແລະ ແຕ່ລະປະເພດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຈົດທະບຽນ, ການເວນຄືນທີ່ດິນ, ການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ແລະ ການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ. ໃນທຸກໆສອງປີ ໃຫ້ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຄືນໃໝ່, ໃນການປະເມີນມູນຄ່າທີ່ດິນນັ້ນ ມອບໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ລາຍງານຂໍ້ຄຳເຫັນ ຈາກອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນຂອງຕົນ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າສັງລວມ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ດິນປະຈຳບ້ານ ມີໜ້າທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ອາດຈະຖືກເຊີນເຂົ້າຮ່ວມ ໃນວຽກງານປະເມີນມູນຄ່າທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 11. ລາຍຮັບຈາກທີ່ດິນ

ລາຍຮັບຈາກທີ່ດິນ ໝາຍເຖິງລາຍໄດ້ ຈາກການເກັບພາສີທີ່ດິນ, ອາກອນທີ່ດິນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າຈົດທະບຽນ, ຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນ, ຄ່າຂາຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຄ່າປັບໄໝ, ຄ່າທົດແທນ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຮັບຜິດຊອບ ເກັບຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າຈິດທະບຽນທີ່ດິນ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ວິຊາການ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ເຊັ່ນ : ຄ່າສຳຫຼວດວັດແທກ, ແຕ້ມແຜນທີ່, ຄ່າຂາຍແບບຟອມ.

ຂະແໜງການເງິນ ຮັບຜິດຊອບເກັບພາສີທີ່ດິນ, ອາກອນທີ່ດິນ, ຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ, ຄ່າຂາຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຄ່າປັບໃໝ, ຄ່າທົດແທນການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ທີ່ດິນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າແບ່ງຄວາມ ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການເກັບລາຍຮັບ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ສອດຄ່ອງ ກັບລະບຽບກົດໝາຍ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 12. ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຈິດທະບຽນເອກະສານທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບປະຕິບັດ ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການຈິດທະບຽນ ເອກະສານທີ່ດິນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຫາ 51 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຕາມການແບ່ງງານ ດັ່ງນີ້ :

- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ຮັບຜິດຊອບຄົ້ນຄ້ວາວາງກົນໄກ, ລະບຽບການ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ກ່ຽວກັບການຂຶ້ນ ແລະ ຈິດທະບຽນທີ່ດິນ;
- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ຮັບຜິດຊອບການຂຶ້ນ ແລະ ຈິດທະບຽນ, ຍັງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ອອກໃບແຜນທີ່ດິນ, ອອກໃບຕາດິນ ຕາມການສະເໜີ ຂອງອົງ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ;
- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ຮັບຜິດຊອບກວດກາ, ວັດແທກ ແລະ ປະກອບສຳນວນເອກະສານການຂຶ້ນ ແລະ ຈິດທະບຽນທີ່ດິນ;
- ໜ່ວຍງານທີ່ດິນປະຈຳບ້ານ ມີໜ້າທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ເພື່ອປະກອບສຳນວນ ເອກະສານຂໍ້ຂຶ້ນ ແລະ ຈິດທະບຽນທີ່ດິນ ໂດຍມີການຍັງຢືນຂອງນາຍບ້ານ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 13. ເອກະສານຍັງຢືນສິດນຳໃຊ້ ແລະ ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ

ເອກະສານຍັງຢືນສິດນຳໃຊ້ ແລະ ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ມີ : ໃບຕາດິນ, ໃບແຜນທີ່ດິນ, ໃບຍັງຢືນ ທີ່ດິນ, ໃບຍັງຢືນເຄົ້າມູນທີ່ດິນ ແລະ ໃບຍັງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນ.

- ໃບຕາດິນ ແມ່ນເອກະສານຍັງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສູງສຸດທາງດ້ານກົດໝາຍ, ມີແຕ່ຜູ້ມີຊື່ ທີ່ມີສິດໃນໃບຕາດິນເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນເຈົ້າຂອງໃບຕາດິນ ແລະ ມີສິດນຳໃຊ້ ເປັນຫຼັກ ຊັບຄ້ຳປະກັນ, ເຂົ້າຮຸ້ນ, ມອບ, ຊື້-ຂາຍ, ແລກປ່ຽນ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໃຫ້ສືບທອດ. ໃນການ

ປະຕິບັດສິດດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າຂອງໃບຕາດິນ ມີສິດມອບໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ດຳເນີນແທນຕົນກໍໄດ້ ໂດຍ ມີການມອບໝາຍຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ມີການຢັ້ງຢືນຈາກສຳນັກງານທະ ບຽນສານ ຫຼື ນາຍບ້ານ.

- ໃບແຜນທີ່ດິນ ແມ່ນເອກະສານ ເພື່ອໃຊ້ປະກອບສຳນວນຂໍຂຶ້ນທະບຽນ, ໃບແຜນທີ່ດິນໃດ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຈັດທະບຽນ ຢູ່ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼື ອົງການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ແລ້ວ ເຈົ້າຂອງໃບແຜນທີ່ດິນ ກໍມີສິດນຳໃຊ້ຄື ກັນກັບໃບຕາດິນ ແຕ່ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຄືນໃໝ່ ຈາກເຈົ້າ ໜ້າທີ່ ທີ່ດິນ ຈຶ່ງຖືວ່າໃຊ້ໄດ້.
- ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນ ແມ່ນເອກະສານຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບສິດໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ຫຼື ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຊຶ່ງຄາວ ຕາມນະໂຍບາຍການຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ມອບດິນ-ມອບປ່າ ຊຶ່ງອົງການບຶກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ ອອກໃຫ້. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນນີ້ ສາມາດສືບທອດຕາມອາຍຸການ ທີ່ກຳ ນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ໃຊ້ ທີ່ດິນປະເພດດັ່ງກ່າວ ສາມປີໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ເພື່ອຂໍໃບຕາດິນ ຫຼື ໃບແຜນທີ່ດິນ.
- ໃບຢັ້ງຢືນເຄົ້າມູນທີ່ດິນ ແມ່ນເອກະສານຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການໄດ້ທີ່ດິນມາ ເພື່ອຊື້ແຈ່ງ ໃຫ້ເຫັນປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ຂອງການບຶກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້.
- ໃບຢັ້ງຢືນການພັດທະນາທີ່ດິນ ແມ່ນເອກະສານທາງການ ທີ່ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ອອກໃຫ້ເພື່ອຮັບຮອງວ່າທີ່ດິນຕອນນັ້ນ ໄດ້ພັດທະນາແລ້ວ. ໃບຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວນີ້ ໃຊ້ເພື່ອປະກອບສຳນວນເອກະສານ ຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ແລະ 43 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ໝວດທີ III

ການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນ

ມາດຕາ 14. ການຈັດສັນທີ່ດິນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ມີໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການບຶກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ຈັດສັນແບ່ງເຂດ ແລະ ແບ່ງປະເພດທີ່ດິນ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 11 ແລະ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງເອົາ.

ການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການແບ່ງເຂດ, ແບ່ງປະເພດທີ່ດິນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 15. ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ກະສິກຳ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ປ່າໄມ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບໍ່ແຮ່, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜັງເມືອງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫຼວງ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີປະເພດທີ່ດິນໃດ ຍັງບໍ່ທັນມີນິຕິກຳ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ຄົ້ນຄວ້າເພື່ອສະເໜີ ໃຫ້ລັດຖະບານຕົກລົງ.

ມາດຕາ 16. ການປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນ

ລັດອະນຸຍາດ ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນ ຈາກທີ່ດິນປະເພດໜຶ່ງ ໄປສູ່ອີກປະເພດໜຶ່ງ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີ ຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ມີຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມທຳມະຊາດ ຫຼື ສັງຄົມ.

ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນຕໍ່າກວ່າ ສາມ ເຮັກຕາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ຂະແໜງ ການກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນແຕ່ ສາມເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍເຮັກຕາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນເກີນກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປຫາ ສິບພັນເຮັກຕາ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ.

ລັດຖະບານ ມີສິດຕົກລົງໃຫ້ປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນເກີນກວ່າ ສິບພັນເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ ຕາມ ການສະເໜີ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍໄດ້ ຮັບການຮັບຮອງ ຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ.

ທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງປະເພດໄປແລ້ວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບເປົ້າໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ໃນການ ເສັຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການອື່ນໆ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 17

ສິດນຳໃຊ້ ແລະ ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ

ມາດຕາ 17. ການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໝາຍເຖິງການຂາຍ, ການມອບ ຫຼື ການແລກປ່ຽນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ. ການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອທີ່ດິນຕອນນັ້ນ ມີໃບຕາດິນ ຢ່າງຖືກ ຕ້ອງ; ສຳລັບ ທີ່ດິນຕອນໃດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອອກໃບຕາດິນນັ້ນ ໃຫ້ຖືເອົາໃບແຜນທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານ ການກວດກາ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ດິນ ແລະ ຈົດທະບຽນ ຢູ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ, ເຂດພິເສດ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ອອກໃຫ້ນັ້ນ ໃຊ້ເປັນເອກະ ສານທາງ ດ້ານກົດໝາຍ ຈຶ່ງຖືວ່າຖືກຕ້ອງ. ຜູ້ໂອນຕ້ອງແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ມອບສິດ, ຜູ້ຮັບໂອນ ຕ້ອງແມ່ນພົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂອງລາວ.

ທຸກການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຜູ້ໂອນ ຕ້ອງນຳເອົາສຳນວນເອກະສານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ໃບຕາດິນ, ໃບແຜນທີ່ດິນ, ສັນຍາຊື້-ຂາຍ, ສັນຍາມອບໂອນ ຫຼື ແລກປ່ຽນ ເພື່ອເປັນການຢັ້ງຢືນ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ໄປຈົດທະບຽນ ແລະ ໂອນຊື່ມາເປັນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບໂອນ ຢູ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ, ເຂດພິເສດ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ບ່ອນທີ່ດິນ ຕັ້ງຢູ່ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ.

ມາດຕາ 18. ການເຊົ່າ ແລະ ການສຳປະທານທີ່ດິນ

ລັດຖະບານ, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ, ເຂດພິເສດ ມີສິດເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ຕາມຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ.

ພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢ່າງຖືກ ຕ້ອງ ມີສິດເອົາທີ່ດິນ ຂອງຕົນ ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ເຊົ່າ.

ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ກຳນົດເວລາ ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານຕົວຈິງ. ສຳລັບສັນຍາສຳປະທານ ຍັງຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຄ່າພາກຫຼວງອີກດ້ວຍ.

ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດ ຕ້ອງແຈ້ງຄ່າເຊົ່າຕົວຈິງ ເພື່ອເສຍອາກອນລາຍໄດ້ ຈາກການເອົາທີ່ດິນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າ.

ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ສໍາປະທານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ, ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄວ້າລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 19. ສິດ ຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ

ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ຈາກລັດ ຫຼື ຈາກພົນລະເມືອງລາວ ຍັງມີສິດນໍາເອົາສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ໄປຮ່ວມທຶນກັບບຸກຄົນອື່ນ ຫຼື ເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ ຕາມອາຍຸການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກລັດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ເສຍກ່ອນ. ສໍາລັບອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 65 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 20. ການຫັນສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຈາກລັດ

ລັດ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຫັນສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ມີສິ່ງປຸກສ້າງ ຫຼື ສິດໃຊ້ທີ່ດິນເປົ້າໝາຍ ຂອງພະນັກງານລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ຜູ້ທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີ ຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະ ການປະຕິວັດ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຈາກລັດ ຕາມມາດຕາ 8 ຂອງດໍາລັດ ສະບັບເລກທີ 194 / ນຍ, ລົງວັນທີ 12 ພະຈິກ 1994 ດ້ວຍການມອບສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຢ່າງຂາດຕົວ.

ທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຫັນມາເປັນສິດນໍາໃຊ້ ຂອງພະນັກງານລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຈາກລັດນັ້ນ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນຊັບເດີມ ຫຼື ສິນສົມສ້າງ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄອບຄົວ.

ສໍາລັບເນື້ອທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຈາກລັດ ໃຫ້ຫັນມາເປັນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຢ່າງຂາດຕົວນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ການຫັນສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 21. ການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ພະນັກງານລັດຖະກອນ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນມາດຕາ 20 ເທິງນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ຈາກອົງການຂອງລັດ, ກົມກອງປະກອບອາວຸດ, ອົງການຈັດຕັ້ງການເມືອງ, ແນວລາວ

ສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດ ແລະ ລວມໝູ່ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເປັນເວລາເກີນກວ່າສິບປີ ນັບແຕ່ມີເຂົ້າຄຸ້ມຄອງ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃດໆ ທີ່ ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງແຕ່ຫາກຖືກ ແກ້ໄຂໄປແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຂາຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຢາງຂາດຕົວ ດ້ວຍການຕິລາຄາ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຕາມການປະເມີນ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ທີ່ ອົງການທີ່ໄດ້ ຮັບການມອບສິດ.

ທ່ານຂາຍສິດນຳໃຊ້ປະເພດທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນ ຊຶ່ງລັດມີແຜນການນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອການອະນຸລັກທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະ ທຳຂອງຊາດ, ທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນທີ່ນອນຢູ່ ໃນເຂດສະຫງວນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍທາງ ດ້ານການເມືອງ, ສັງຄົມ, ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານວິທະຍາ ສາດ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດອື່ນໆ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຂາຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 22. ການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນຂອງຜູ້ປະໝົດ

ທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນຂອງຜູ້ປະໝົດ ທີ່ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ ຍາດໃກ້ຊິດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ທີ່ ບຸກຄົນອື່ນ ໄດ້ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ໃຊ້ຢ່າງສະຫງົບເປັນປົກກະຕິ ເກີນກວ່າສິບປີມາແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ຕິລາຄາຂາຍ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ໃຊ້ ຢ່າງຂາດຕົວ ໂດຍມອບໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນຂອງລັດ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດ ເປັນຜູ້ ດຳເນີນການລະອຽດ.

ມາດຕາ 23. ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມປະເພນີ

ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມປະເພນີ ແມ່ນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ໃຊ້ທີ່ດິນ ດ້ວຍການບຸກເບີກພັດທະ ນາທີ່ດິນຕອນນັ້ນມາເປັນປົກກະຕິ, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍາວນານມາຮອດປະຈຸບັນ ໂດຍບໍ່ມີເອກະສານໃດ ຍັງຍືນສິດນຳໃຊ້ຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ລັດ ຮັບຮູ້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມປະເພນີ ດ້ວຍການອອກໃບແຜນທີ່ດິນ ທີ່ ໃບຕາດິນໃຫ້ ຕາມແຕ່ ລະກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໂດຍຜ່ານການຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ນຳອົງ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ. ການຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນ ຕ້ອງປະກອບ ເອກະສານໃບຍັງຍືນເຄົ້າມູນທີ່ດິນ, ພະຍານ, ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂ້າງຄຽງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ບ່ອນທີ່ດິນດັ່ງຢູ່.

ມາດຕາ 24. ການຖອນສິດນຳໃຊ້ ແລະ ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້, ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ຈະຖືກຖອນສິດນຳໃຊ້ ຫຼື ສິດໃຊ້ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຖອນສິດນຳໃຊ້ ຫຼື ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງຕົນ. ກ່ອນຈະຖອນສິດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະຖືກຖອນສິດນຳໃຊ້ ຫຼື ສິດໃຊ້ ຊາບລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍຫົກເດືອນ.

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃຫ້ມີການສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 25. ການທົດແທນຄ່າເສີຍຫາຍ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສີຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ຫຼື ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສີຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເສີຍຫາຍ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ເຂົ້າໃນສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາໃດໜຶ່ງຂອງລັດ;
- 2) ຈາກການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເຮັດທາງຜ່ານ, ຮ່ອງຊົນລະປະທານ, ແລວສາຍໄຟຟ້າ, ແລວທໍ່ນໍ້າປະປາ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ເປັນກິດຈະການຂອງລັດ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບຄວາມເສີຍຫາຍ ເວັ້ນເສີຍແຕ່ຜູ້ກ່ຽວໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກກິດຈະການດັ່ງກ່າວ;
- 3) ຍ້ອນການກະທຳອື່ນໆ ທີ່ພາໃຫ້ທີ່ດິນຂ້າງຄຽງ ເຊາະເຈື່ອນ, ເປເພ, ເສີຍຫາຍ ເຊັ່ນ : ການຂຸດຂຸມ, ຂຸດບໍ່ນໍ້າ, ຂຸດໜອງປາ, ຂຸດຮ່ອງນໍ້າ, ຂຸດດິນ ໄປຂາຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 26. ການປະເມີນຄ່າເສີຍຫາຍ

ການທົດແທນຄ່າເສີຍຫາຍ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການປະເມີນລາຄາ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ.

ການທົດແທນຄ່າເສີຍຫາຍ ອາດຈະເປັນເງິນ, ວັດຖຸ ຫຼື ທີ່ດິນແລກປ່ຽນກໍໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງສອງຝ່າຍ ແລະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໝວດທີ ໑
ການກວດກາ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ດິນ

ມາດຕາ 27. ການກວດກາກ່ຽວກັບທີ່ນາຂອງສິດນຳໃຊ້ ແລະ ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ

ການກວດກາ ມີສາມປະເພດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ການກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບຕາມປົກກະຕິ;
- 2) ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
- 3) ການກວດກາໂດຍບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງດຳເນີນການໂດຍກົມກວດກາທີ່ດິນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ທີ່ດິນ ຮູ້ລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍ ສີ່ສິບແປດຊົ່ວໂມງ ຊຶ່ງດຳເນີນ ໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ.

ການກວດກາໂດຍບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນການຢ່າງຮີບດ່ວນ.

ລັດຖະບານ ມອບສິດໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຂອງລັດ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການກວດກາ ທັງສາມປະເພດ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ລັດຖະບານ ຈະແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ລົງກວດກາຕາມ ການສະເໜີຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ.

ທຸກການກວດກາຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມມາດຕາ 79 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 28. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 73 ຫາ 76, 80 ແລະ 81 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ. ສຳລັບຄະດີຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ທີ່ສານໄດ້ຕັດສິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກແກ້ໄຂ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ຕ້ອງໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າແກ້ໄຂ ໂດຍສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່. ໃນກໍລະນີ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ກໍໃຫ້ດຳເນີນການແກ້ໄຂ ໄປຕາມຂະບວນການຂອງກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 29. ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ດິນສ່ວນເກີນ

ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ດິນສ່ວນເກີນກວ່າອັດຕາ ຂອງແຕ່ລະປະເພດທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນສ່ວນເກີນອັດຕາ ໃຫ້ແກ່ຍາດຝີ່ນ້ອງ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ;
- 2) ຖ້າຫາກຢາກຮັກສາ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນສ່ວນເກີນໄວ້ ຕ້ອງເສຍພາສີທີ່ດິນເພີ່ມທ້າທ້າ ຂອງ ອັດຕາພາສີທີ່ດິນປົກກະຕິ ເປັນແຕ່ລະປີ.

ພາຍໃນກຳນົດສາມປີ ນັບແຕ່ມີລັດຖະບານ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂ ເນື້ອທີ່ດິນ ສ່ວນເກີນຢ່າງເປັນທາງການເປັນຕົ້ນໄປ ຫາກບໍ່ແກ້ໄຂຕາມຂໍ້ 1) ຫຼື ຂໍ້ 2) ຂ້າງເທິງນີ້ ສິດນຳໃຊ້ ທີ່ດິນສ່ວນເກີນນັ້ນ ຈະຕົກເປັນທີ່ດິນລັດຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 30. ວິທີຄິດໄລ່ພາສີທີ່ດິນສ່ວນເກີນ

ວິທີຄິດໄລ່ພາສີທີ່ດິນສ່ວນເກີນ ໃຫ້ເອົາຈຳນວນເນື້ອທີ່ດິນທັງໝົດ ລົບໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນ ທີ່ກົດ ໝາຍກຳນົດໄວ້ ແລ້ວເອົາຜົນທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນ ຄູນກັບອັດຕາພາສີທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະບັນຍັດ ຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍພາສີທີ່ດິນ ແລ້ວຈາກນັ້ນຄູນໃຫ້ ຫ້າ.

ມາດຕາ 31. ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ດິນ ຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ

ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ມີສິດໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ທີ່ດິນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຕ້ອງແກ້ໄຂທີ່ດິນຂອງຕົນ ພາຍໃນກຳນົດສາມປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂທີ່ດິນ ຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ແກ່ພົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ການ ຈັດຕັ້ງຂອງລາວ. ຖ້າບໍ່ໂອນພາຍໃນກຳນົດສາມປີ ຕາມທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ກໍຈະຕົກ ເປັນທີ່ດິນລັດຄຸ້ມຄອງ ແຕ່ຜູ້ກ່ຽວມີບຸລິມະສິດ ໃນການຂໍເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນນັ້ນ ນຳລັດ.

ໃນກໍລະນີພົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂອງລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫາກ ໄດ້ປ່ຽນແປງສັນຊາດ ເປັນສັນຊາດອື່ນນັ້ນ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບຊາວຕ່າງດ້າວ, ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຄືໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງຂ້າງເທິງນັ້ນ.

ໝວດທີ VI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 32. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ທີ່ ອົງການຈັດຕັ້ງໃດ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ ເຮັດໃຫ້ທີ່ດິນມີມູນຄ່າ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ອາກອນ, ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກ ໃນການຕໍ່ອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ ສຳປະທານ.

ມາດຕາ 33. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ທີ່ ການຈັດຕັ້ງໃດ ຫາກໄດ້ຈັບຈອງທີ່ດິນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຈະຖືກສຶກສາ ອົບຮົມ ແລະ ຖອນເອົາທີ່ດິນຄືນ ເປັນຂອງລັດ.

ບຸກຄົນ ທີ່ ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຫາກປ່ຽນແປງປະເພດທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈະຖືກປັບ ໂໜສອງເທົ່າຂອງມູນຄ່າຜົນເສັຍຫາຍ. ສຳລັບທີ່ດິນກະສິກຳ ຈະຖືກປັບໂໜຫ້າເທົ່າ ຂອງຜົນຜະລິດ ສະເລັຍໃນປີນັ້ນ.

ບຸກຄົນ ທີ່ ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຫາກໄດ້ນຳໃຊ້ ທີ່ ໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຖ້າຫາກຍັງບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ຈະຖືກປັບໂໜສອງສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າທີ່ດິນ ຕາມການປະເມີນລາຄາ ໃນເວລາ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ. ໃນກໍລະນີບໍ່ເຂັດຫຼາຍ ຈະຖືກຖອນສິດນຳໃຊ້ ທີ່ ສິດໃຊ້ທີ່ດິນ.

ພະນັກງານລັດຖະກອນຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຜູ້ໃດ ຫາກໄດ້ສວຍໃຊ້ທ່າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນ ຂອບເຂດ, ຮັບສິນບືນ, ປອມແປງເອກະສານ ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຕາມລະບຽບລັດຖະກອນ ພ້ອມທັງ ຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ.

ບຸກຄົນ ທີ່ ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຫາກໃຫ້ສິນບືນແກ່ ພະນັກງານລັດຖະກອນຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເພື່ອ ໃຫ້ໄດ້ສິດນຳໃຊ້, ສິດໃຊ້, ໃບຕາດິນ ທີ່ ເອກະສານຍັງຍືນອື່ນໆ ກໍຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ VII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 34. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ນອບໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການເກີນຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 35. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ປ່ຽນແທນດຳລັດກ່ຽວ
ກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 22 / ນຍ, ລົງວັນທີ 23 ມີນາ 1999.

ບົດບັນຍັດ, ມາດຕາ ຂອງດຳລັດ ທີ່ ລະບຽບການອື່ນໆ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດ
ສະບັບນີ້ ໃຫ້ຍົກເລີກ.

໑. ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສຸ.ສາ.ທ. 2017: 4 ກ,
